

θάλασσαν και ἡ πτώσις αὐτῆ οὐδένα παφλασμόν νὰ προ-
μέμψη, νὰ σχίζουσι οἱ τροχοὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν θά-
λασσαν και ἡ θάλασσα κανένα στεναγμόν νὰ μὴν ἀφήνη,
νὰ παίζητε ἐπὶ τέλους κλειδοκύμβαλον και νὰ μὴν ἀ-
κούετε οὐδὲ νόταν. Τοιαύτην φαντάζομαι ἐντύπωσιν ἐνε-
ποίησεν εἰς τὸν Βασιλέα ἡ σιγὴ τοῦ ἀκροατηρίου μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου του.

Ἴσως διὰ τοῦτο δίδων ὁ Βασιλεὺς τὸν λόγον εἰς τὸν
κ. Κομμουνδοῦρον, μειδιῶν τῷ εἶπε :

— Κύτταξε νὰ μὴν τὸν χάσης !

Ὡς νὰ τῷ ἔλεγε :

— Νὰ τὸν χαίρεσαι τὸν λόγον σου !

Ἄλλ' ἴσως και διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὁ κ. Ῥάλλης φω-
νὴν ἐξέπεμψεν ἀνδρικήν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου :

— Ἄμ γιὰ τὸν Βελένδζα τίποτα ;

Και ἡ Στοά ἤρώτα τὸ πρῶν :

— Ἄμ γιὰ τὴ Διάλυσι τῆς Βουλῆς τίποτε ;

Και ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τώρα :

— Ἄμ γιὰ μᾶς ποῦ θέλομεν δημοκρατίαν και δὲν θέ-
λομεν βασιλείαν, τίποτε ;

Και μετὰ τὰ ὠραία αὐτὰ τίποτε, ἀγαπητοί μου ἀνα-
γνώσται, σὰς παρουσιάζω τὴν κομψὴν ὑπογραφὴν μου.

Καλιβάν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Εἰς τὸν Βασιλικὸν Λόγον.

Δι' ἀδράς δαπάνης κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν τὰς εἰς
τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεις τῆς τε συμπολιτεύσεως
και ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες ἐπὶ λέξιν ἔχουσιν ὡς ἐξῆς :

Ἐπάντησις συμπολιτεύσεως.

Μεγαλειότατε !

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους εἶ-
δον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν βασιλέα των, χαίρουσι δ' ἰδίως,
ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν συντελεσθέντος
κολοσσαίου ἐθνικοῦ γεγονότος, Σὲ περιστοιχίσαν και οἱ
ἀντιπρόσωποι τῶν νέων Ἐπαρχιῶν, αἵτινες, ἐλευθερω-
θεῖσαι, ἐκόλλησαν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὡς θυγα-
τέρας.

Τοὺς λόγους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος, περὶ ὧν οὐ-
δεὶς λόγος πρέπει νὰ γίνῃ ἐν τῇ βουλῇ, και οἵτινες ὑπη-
γόρευσαν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις νὰ τροποποιήσωσι
τὰ ἐν Βερολίῳ ἀποφασισθέντα, τοὺς γινώσκομεν ὅσον
οὐδ' ἡμεῖς, Μεγαλειότατε.

Κάλλιστα ἐπράξε ἡ κυβέρνησις Σου δεχθεῖσα τὴν ἀπό-
φασιν τῶν Δυνάμεων, καθόσον ἡ κυβέρνησις Σου, ἔχουσα
ὑπ' ὄψιν τὴν θέλησιν τῆς αὐτῆς, ἀπεδέξατο τὴν νέαν
ταύτην ἀπόφασιν.

Ἡ Ἑλλὰς πράγματι εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς Δυνάμεις διὰ
τὴν ἀναιμακτον κατάληψιν και διότι γνωρίζουσαι τὰς
δυνάμεις μας, δὲν περιώρισαν ἔτι μᾶλλον τὰς παραχω-
ρηθείσας χώρας.

Τὰς ὑφισταμένους ἔτι δυσχεραίας ἡ κυβέρνησις Σου,
τῇ συμπράξει τῆς Βουλῆς, θὰ τὰς διορθώσῃ, ὡς ἐδιώρ-
θωσε και τὸ ὅλον μεθοριακὸν ζήτημα.

Τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς Σου μετὰ τὴν κα-
τάληψιν τῶν νέων ἐπαρχιῶν εἶνε καλῶς γινόμενα, δι-
καιος δ' ἐπὶ τούτῳ πρέπει ν' ἀπονειμηθῇ ἔπαινος εἰς τὴν
ἴσκιον ὑπομονὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Χαίρομεν μαθόντες τὰς μετὰ τῶν ξένων φιλικὰς σχέ-
σεις Σου.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας θὰ οἰκονομηθοῦν και αὐτὰ,
και ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι ἡ ἰσορροπία τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ θὰ ἐπέλθῃ διὰ νέων δανειῶν.

Ἄσμενος ἤκουσεν ἡ βουλὴ ὅτι μελετᾶται ὑπὸ τῆς κυ-
βερνήσεώς Σου νέα ἐπιστρατεία και νέα ναυτικὴ σύντα-
ξις τῆς χώρας, οἱ δ' ἀντιπρόσωποι θέλουσι χορηγήσει τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν προθύμως διὰ τὰς μελετωμένας νέας
φασαρίας.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ θέλει παρέξει τὴν συνδρομὴν τῆς
και ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐσιωδῶν μέτρων, τῶν στενῶς συν-
δεομένων μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς κυβερνήσεώς του,
και πρωτίστως εἰς τὰ περὶ προσόντων τῶν πολιτικῶν
ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ ἀβελτέρως συλλαμβάνωνται, ὅταν
κλέπτωσι τὸν δημόσιον πλοῦτον.

Δεόμεθα τῷ Ὑψίστῳ νὰ Σᾶς φωτίξῃ εἰς τὸ καλὸν και
μᾶς φέρῃ ὅλους εἰς θεογνωσίαν.

(Ἐπεταὶ ἡ ἀπάντησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

Παλιάνθρωπος.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἀπὸ προχῆς τὸ πρῶν ἐβύουν τὰ ὄργανα τοῦ κ. Τρικού-
πη : Ἐδηλώθησαν τόσοι Βουλευταί. Μᾶς ἀρέσει πολὺ ἡ
λέξις διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν προσωπικῶν κομμάτων. Ἐν
Ἑλλάδι δηλώνονται μόνον οἱ ἀροτῆρες και οἱ Βουλευταί.

Μετὰ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ βόες οἵτινες δηλοῦνται
πληρόνουν, ἐνῶ οἱ δηλούμενοι βουλευταί πληρόνουνται.

Ὁ κ. Μάνδαλος ἐδηλώθη και αὐτός.

Μαθὼν τοῦτο εἰς ἐκ τῶν ἐν τῷ σαλονίῳ τοῦ κ. Τρι-
κούπη :

— Τότε, εἶπεν, mettez-le à la porte !

Ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς ὀρεγόμενος ὑπουργεῖον ἐκά-
θισεν ἀκριβῶς ἐν μέσῳ τῶν δύο πτερυγῶν, μετὰ τῶν Τρι-
κούπη και Κομμουνδοῦρου, ὡς νὰ ἔλεγεν ἀνοίγων και
πρὸς τοὺς δύο τὰς ἀγνάς του χεῖρας, ὡς ἄλλος Φαλασ-
καπῆ :

— Date mi ministerio !

Ὁ κ. **Θωμᾶς Πασχίδης**, δημοσιογράφος, Σχο-
λάρχης, περιηγητῆς, ἀνταποκριτῆς, καθηγητῆς τῆς γαλ-
λικῆς, ῥήτωρ, ἀντιπρόσωπος, πληρεξούσιος κτλ. κτλ.
εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Εἶπατέ του ὅτι
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λυκαβητοῦ εἰς μύρμηξ προσπαθεῖ
νὰ ἀνασηκώσῃ ἐν λιθάριον διὰ νὰ λάβῃ ἐλευθερίαν κινή-
σεως, ἄλλως κινδυνεύει ν' ἀποθάνῃ ἐξ ἀσιτίας. Δὲν θὰ
τρέξῃ ὁ ἴδιος νὰ ἀναβῇ τὸν Λυκαβητόν, νὰ σηκώσῃ τὸ
λιθάριον και νὰ σώσῃ τὸν μύρμηγκα, ἀλλὰ θὰ γράψῃ εἰς
τὰς ἐφημερίδας τὸ συμβάν, θὰ ἐκφωνήσῃ ἕνα λόγον εἰς τοὺς πρό-
ποδας τοῦ Λυκαβητοῦ και δι' ὅλων αὐτῶν θὰ ζητήσῃ
νὰ ἐνθουσιάζῃ κανένα μουρλὸν ὅστις νὰ ἀναλάβῃ τὴν
σωτηρίαν τοῦ μύρμηγκος. Ἐκ τοῦ ὄνυχος αὐτοῦ κατα-
λάβατε τὸν κ. Πασχίδην.

Ἡ τήβεννος τὴν ὁποῖαν περιβάλλεται τώρα δὲν εἶναι
οὔτε δημοσιογράφου, οὔτε Γαλλοδιδασκάλου, ἀλλὰ κα-